

Колибрите

Посвещава се на Комбата вместо честитка за именния ден

Над държавата, направена като старо одеало от крџпки, пришивани по различно време, се спускаше следобедът на Бениявление. Освен това се спускаше и сняг, а в областите с умерен климат, дъжд.

Бенемот спеше след двата килограма луканка, храносмилаше и леко похъркваше. Караконджулчо още не беше се оправил от джет-лага и седеше на прозореца свит на кълбенце. Беше му тъжно за дома. Там сега се вихреха едни празненства, не ти е работа! Нечистите сили празнуваха края на Мръсниците и се готвеха за дълго спане след това, за да са свежи и опрятни за напролет. В любимите тъмни ъгли се влачеха нафталинови топчета и лавандулови възглавнички, защото не можеше един уважаващ себе си таласъм да се събуди наяден от молци като стар пуловер! Юдите всички се бяха изнесли да гледат как не-нечистите сили ще хвърлят разни парчета дърво в разни водоеми и после скачат да си го ловят под диви викове. После, кой се бил вихрел! Толкова шум нито едно прилично сборище на нечиста сила не вдигаше – най-много да уморят някой овчар от свирене, ама то овчари не останаха, а тези малкото все още достъпни бяха на такава възраст, че не можеха кавал да държат, камо ли други работи, необходими за една прилична вакханалия. По-големите караконджули се бяха прибрали на топло в компютрите си, защото какво повече му трябва да един караконджул от тъмно, топло и прашно място. Навреме дойде новата технология, съвсем навреме, че тази модерна архитектура читав таван не остави, всичкото мезонети, та мезонети, и то с такива ъгли, че да те е срам да си кажеш къде живееш.

Покрай хвърлянето на разни животворящи дърворезби на мокри места се изливаха и животворящи напитки. Не-нечистите сили ги потребяваха вече от близо месец неспирно, а после се оправдаваха с Мръсните Дни за всичките глупости, които бяха сторили сами. Ама моля ви се, за какво му е на един таласъм да троши чаши, та после да четка парченца стъкло? Или да оставя чепа на бъчвата отстрани, та после да гази в изба, прогизнала от вино, и да вади малките таласъмчета да се сушат? Вие представяте ли си колко усилия се искат да се изпере, изстиска и изсуши правилно едно малко таласъмче, което първо е било напоено с вино, второ се е оваляло в брашното, трето е паднало в бурето с царската туршия? Така де, а после нечистите сили това, нечистите сили онова...

В спалнята стана още по-тихо и Караконджулчо надникна през прозореца. Снегът се беше засилил и сега падаше на парцали, толкова едри, че от някои от тях можеше цял минижуп да излезе, а от повечето по два чифта бикини за карнавал в Рио, че и оставаше. Ех, де да имаше сега тук един бразилски карнавал, слънцедата грее, самба да се танцува, колибри да щџкат наоколо, размечта се Караконджулчо.

Свети Йордан следеше през един облак какво става долу. Той видя тъжното караконджулче и сърцето му се сви, а десницата му остави чашата. Бедната живинка, сама и в чужбина, рече си светията и една сълза се стече по брадата му. Той повика едно малко ангелче и му посочи таласъмчето.

- Виж там, изпълни нещо от мечтите му, а!

Ангелчето кимна.

Небесната силичка беше още мънечка и не беше обръгнала в осъществяването на мечти. Ангелчето видя карналава, видя слънцето, видя самбата и колибрите. Нямахше начин да се пренесе едно карнавално ществие, защото тежеше отчаяно и още повече мърдаше, слънцето не можеше да пробие пелената от ниска купесто-дъждовна облачност, а пък танцьорките на самба щяха да се вкочанят още на етапа на носенето. Оставаха колибрите. Ангелчето погледна размера на таласъмчето и реши, че едно колибри ще му е достатъчно.

Колибрито не успя да се съвземе – докато кротко си лочеше нектар от един хибискус и хоп, озова се на клона на един замръзнал клен! Наоколо валеше неподсладена и безалкохолна Маргарита! Малката птичка замаха отчаяно с крилца да се стопли и се заоглежда за място, където можеше да се скрие докато барманът горе престанеше да хвърля надробени ледчета. В този момент един парцал сняг падна върху него и го събори от клона на клена.

Караконджулчо видя как едно врабченце-джудженце падна покосено от неосъществени ледени монокини. Нямахше съмнение, че птиченцето има нужда от помощ! Таласъмчето притича до масичката с Малките Хора на домакията. Грабна една шпатула за фон дьо тен и една четка за руж и се втурна на спасителна мисия.

А какво стана по-нататък си е вече друга приказка. Наздраве на празнуващите и нека мечтите ви се изпълняват само от правоспособни ангели!